

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

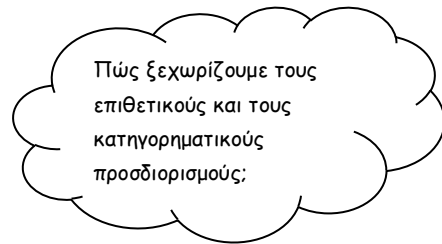

Β ΟΙ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ (ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΙ)

Ονοματικοί		Επιρρηματικοί
Ομοιόπτωτοι	Ετερόπτωτοι	
		1. Επίρρημα
1. Παράθεση	1. Γενική	2. Επιρρηματική μετοχή
2. Επεξήγηση	2. Δοτική	3. Δευτερεύουσα επιρρηματική πρόταση
3. Επιθετικός προσδιορισμός	3. Αιτιατική	4. Εμπρόθετος Προσδιορισμός
4. Κατηγορηματικός προσδιορισμός		5. Πλάγιες πτώσεις (γενική, δοτική, αιτιατική)
		6. Επιρρηματικό κατηγορούμενο

Α. Ονοματικοί ομοιόπτωτοι προσδιορισμοί

1. Ὅμηρος, ὁ ποιητής, τυφλός ἦν (Παράθεση στο «Ὅμηρος»).
2. Ἔλαβαν δύο τριήρεις, Κορινθίαν καί Ἀνδρίαν («Επεξήγηση στο δύο»).
3. Χίλιοι στρατιῶται απέθανον (Επιθ. Προσδιορισμός στο «χίλιοι»).
4. Ἄγαθος ὁ ἀνὴρ, ὅς τὴν πατρίδαν αὐτοῦ τιμᾷ (Κατηγ. Προσδιορισμός στο «ὁ ἀνὴρ»).

Επιθετικός Προσδιορισμός	Κατηγορηματικός Προσδιορισμός
ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ ὁ ἀγαθὸς ὁ ἀνὴρ ἀνὴρ ὁ ἀγαθὸς ἀγαθὸς ἀνὴρ	ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἀγαθὸς ὁ ἀνὴρ και οι λέξεις: πᾶς, ἅπας, μόνος, ὅλος, μόνος, ἄκρος, μέσος, αὐτός

Β. Ονοματικοί ετερόπτωτοι προσδιορισμοί

1. Ἡ Ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνος (Γενική Κτητική).
2. Πολλοί τῶν βουλευτῶν (Γενική Διαιρετική).
3. Ἀγέλη βοῶν (Γενική της Ὑλης ἢ του Περιεχομένου).
4. Ὀδός τριῶν ἡμερῶν (Γενική της Ἰδιότητας).
5. Οἰκία πέντε ταλάντων (Γενική της Αξίας ἢ του Τιμήματος).
6. Ὑπόδικος κλοπῆς (Γενική της Αιτίας).
7. Πόλεμος Πελοποννησίων (Γενική Ὑποκειμενική)
8. Πόθος πατρίδων (Γενική Αντικειμενική).
9. Νεώτερος τοῦ Φιλίππου (Γενική Συγκριτική).
10. Ἰλιάς τοῦ Ὀμήρου (Γενική του Δημιουργοῦ).
11. Θουκυδίδης Ὀλόρου (Γενική της Καταγωγῆς).
12. Νῆσος ἴση ἐστὶ τῆ πόλει (Δοτική Αντικειμενική).
13. Ἰσχυρός χερσίν (Δοτική της Αναφοράς).
14. Τό πλήθος ἦν μέγα τόν ἀριθμόν (Αιτιατική της Αναφοράς).

Γ. Επιρρηματικοί προσδιορισμοί (δηλώνουν χρόνο, τόπο, τρόπο, αἰτία, σκοπό, ἐναντίωση)

1. Ἀεὶ τοιοῦτος εἰμί (ἐπίρρημα)
2. Ἐλθὼν εἶπε ταῦτα (ἐπιρρηματική μετοχή,)
3. Ὅτε ἔδου ὁ ἥλιος, ἐστρατοπεδεύσαντο. (δευτερεύουσα ἐπιρρηματική πρόταση)_
4. Ἐν τούτῳ νίκα. (εμπρόθετος προσδιορισμός).
5. Ἐκείνης τῆς νυκτός, οὐδεὶς ἐκοιμήθη. (πλάγια πτώση, γενική του χρόνου)
6. Εἰσήλθεν πρῶτος. (ἐπιρρηματικό κατηγορούμενο)